

Nya vägar till mjuk makt

Implikationer av Belt and Road Initiative på Kinas mjuka
makt

Rickard Kron
David Rogberg

Abstract

Denna studie undersöker vilka implikationer infrastrukturprojektet Belt and Road Initiative (BRI) har fått på Kinas mjuka makt i medverkande länder. Mjuk makt är ett begrepp myntat av statsvetaren Joseph Nye för ett lands makt som inte utgår ifrån dess militära eller ekonomiska resurser. Undersökningen utförs, till skillnad från den tidigare forskningen på området, utifrån ett relationellt ramverk. Med det menas att mjuk makt antas existera i relation mellan aktörer snarare än som en allmän resurs. Studien har en kvasi-experimentell forskningsdesign som undersöker konsekvenserna av BRI för Kinas mjuka makt, genom att jämföra dess effekt på medverkande länder samt en kontrollgrupp. För att kvantifiera mjuk makt används tre operationella indikatorer: turism, utbytesstudenter samt nationell opinion. Detta för att fånga såväl Kinas internationella dragningskraft som omvärldens opinion om landet. Resultatet pekar på att projektet har fått en betydande påverkan på Kinas dragningskraft men att opinionen i högre grad bestäms av andra faktorer.

Nyckelord: Belt and Road Initiative, BRI, One Belt One Road, soft power, mjuk makt, Kinas utrikespolitik

Antal ord: 9160

Innehållsförteckning

1	Inledning	1
1.1	Syfte, avgränsningar och frågeställning	1
1.2	Disposition.....	2
2	Bakgrund och tidigare forskning	3
2.1	Kina	3
2.1.1	Tidigare forskning om Kina och mjuk makt	3
2.2	Belt and Road Initiative.....	4
2.2.1	Tidigare forskning om Belt and Road Initiative.....	6
2.2.2	Tidigare forskning om BRI och mjuk makt	6
3	Teori	8
3.1	Mjuk makt	8
3.1.1	Att mäta mjuk makt.....	9
3.2	Teoretiskt ramverk	10
4	Metod och material	11
4.1	Forskningsdesign.....	11
4.2	Operationalisering	12
4.3	Material	13
4.4	Hantering av data.....	14
4.5	Metodologiska reflektioner	15
5	Resultat	17
5.1	Deskriptiv statistik.....	20
6	Diskussion	21
6.1	Analys och slutsats	21
6.1.1	Turism	21
6.1.2	Utbytesstudenter	22
6.1.3	Nationell opinion	22
6.1.4	Slutsats.....	23
6.2	Implikationer	23
6.3	Studien och det bredare forskningsområdet	24
6.3.1	Vidare forskning.....	25
7	Referenser	26

Figurförteckning

Figur 1: Mjuk och hård makt	9
Figur 2: Wus modell av dragningskraft på kort och lång sikt.....	9
Figur 3: Turism	17
Figur 4: Utbytesstudenter.....	18
Figur 5: Nationell opinion.....	19
Figur 6: Deskriptiv statistik, turism	20
Figur 7: Deskriptiv statistik, utbytesstudenter	20
Figur 8: Deskriptiv statistik, nationell opinion	20

1 Inledning

Sedan 1970-talet har Kinas ekonomiska och militära makt vuxit exponentiellt i takt med att landet industrialiserats till en modern ekonomi. Denna växande tillgång till hård makt har dock inte manifesterats i motsvarande inflytande över det internationella systemet (Lemahieu & Leng 2020, s. 19). Detta gap mellan Kinas resurser och inflytande kan förklaras av dess bristande tillgång till mjuk makt, vilket är en aktörs makt som inte utgår ifrån dess militära och ekonomiska resurser. Denna syn på makt har på senare tid fått en alltmer betydande roll i såväl den statsvetenskapliga akademien som i utrikesdepartementen (Dubber & Donaldson 2015). Trots fenomenets stora genomslag har begreppet visat sig vara såväl svårdefinierat som svårsmitt och vi menar att det finns en betydande brist i den etablerade forskningen på området. Därmed har vi i denna undersökning skapat en ny metod för att mäta mjuk makt, med ett fokus på fenomenets relationella natur. Med det menar vi att mjuk makt inte någon allmän resurs, utan mjuk makt är något som existerar i relationen mellan aktörer. För att fånga fenomenets relationella natur har vi valt att undersöka Kinas infrastrukturprojekt Belt and Road Initiative (BRI). Valet av fall grundar sig i projektets enorma skala som med sina 138 medverkande länder möjliggör en undersökning av mjuk makt utifrån ett relationellt ramverk.

1.1 Syfte, avgränsningar och frågeställning

Syftet med denna uppsats är dels att söka förstå huruvida Kinas Belt and Road Initiative har ökat Kinas mjuka makt och dels att utveckla forskningsmetodologin för studiet av mjuk makt. Den nya metoden grundar sig i undersökningens förståelse av mjuk makt som något som är kontextuellt baserat, dvs. något som existerar i relationen mellan aktörer och oftast är begränsad till specifika områden eller stater. Därmed undersöks den eventuella mjuk makt-ökning Kina åtnjuter till följd av Belt and Road Initiative *inom* de påverkade länderna.

I denna uppsats är vi intresserade av konsekvenserna av initiativet på Kinas mjuka makt. Därmed intresserar vi oss varken för orsakerna eller motiven bakom projektet. Trots att initiativet i huvudsak är ett ekonomiskt projekt intresserar vi oss heller inte för de ekonomiska konsekvenserna av projektet, och inte heller övriga politiska konsekvenser ifall dessa inte även påverkar Kinas mjuka makt. Eventuell ekonomisk, hård makt, som initiativet kan tänkas ge, kommer därmed ej diskuteras. Uppsatsen ämnar enbart undersöka huruvida projektet har påverkat Kinas mjuka makt över medverkande länder vilka kommer jämföras med en kontrollgrupp.

Den frågeställning uppsatsen ämnar besvara lyder: *Har Belt and Road Initiative lett till att Kina fått ökad mjuk makt i medverkande länder?*

1.2 Disposition

Resterande del av uppsatsen är upplagd på följande vis. I kapitel 2 presenteras en bakgrund till Kina och Belt and Road Initiative samt den tidigare forskningen om dessa i relation till mjuk makt. I kapitel 3 diskuteras teorin om mjuk makt och hur denna makt har mätts av tidigare forskare, samt det teoretiska ramverket för denna studie. I kapitel 4 diskuteras studiens metod och material, och i kapitel 5 presenteras dess resultat. Slutligen, i kapitel 6, diskuteras slutsatser och implikationer, med ett avslutande avsnitt om utrymmet för vidare forskning.

2 Bakgrund och tidigare forskning

I detta kapitel presenteras en bakgrund till Kina och Belt and Road Initiative – samt en genomgång av den tidigare forskningen om desamma. I avdelning 2.1 diskuteras Kinas uppkomst som en stormakt, landets inflytande över det internationella systemet och den tidigare forskningen om landets mjuka makt. I avdelning 2.2 diskuteras Belt and Road Initiative som projekt och forskningsområde samt tidigare forskning om initiativet i relation till mjuk makt.

2.1 Kina

Kina har sedan 1970- och 80-talets ekonomiska reformer förvandlats från en agrar jordbruksekonomi till en modern industrialiserad stormakt. Sedan 1979 har Kina haft en genomsnittlig årlig ekonomisk tillväxt på 9,5% – en tillväxttakt som har lett till att Kina har dubblat sin ekonomi vart åttonde år. Detta har resulterat i att Kina idag är världens största ekonomi (mätt i köpkraftsjusterad BNP), världens största produktionsekonomi och världens största innehavare av utländska valutareserver (Morrison 2019, s. 1, 5). Kinas ekonomiska uppgång har sammanfallit med en expansion av landets militär och idag är Kina världens tredje starkaste militärmakt (Global Firepower Index 2020).

Trots Kinas stora ekonomiska och militära makt har detta inte manifesterats i motsvarande inflytande över det internationella systemet. Den australiska tankesmedjan Lowy Institute skapade 2018 Asia Power Index vilket är ett index som beskriver maktrelationerna i Asien. Enligt de tre, årliga rapporterna Lowy släppt har Kina konsekvent haft ett negativt maktgap (*power gap*), det vill säga ett internationellt inflytande som inte motsvarar dess resurser. Detta maktgap mellan resurser och inflytande har dock minskat både 2018 och 2019 vilket tyder på att Kina sakta men säkert erkänns en större plats i det internationella systemet (Lowy Institute 2020).

2.1.1 Tidigare forskning om Kina och mjuk makt

Kinas bristande inflytande över det internationella systemet kan förklaras av dess brist på mjuk makt. Underskottet av mjuk makt kan i sin tur förklaras av den inhemska politiken som begränsar dess möjlighet till inflytande på världsarenan; Kinas auktoritära politiska system gör det svårt för Kina att nå betydande inflytande i internationella förhandlingar (Nye 2004, s. 89). Inflytandet dämpas ytterligare av Kinas våldsamma tillslag i Tibet, Xinjiang (Nye 2012) och på senare tid Hong

Kong. Detta kan förklara varför Kina konsekvent har fått bottenplacering i de mätningar som gjorts av mjuk makt (se t.ex. McClory 2019).

Kina har under 2000-talet aktivt sökt stärka sin mjuka makt genom strategiska kampanjer som syftar till att förbättra bilden av landet i omvärlden. Bland annat har metanarrativet om Kina avsetts förbättras, där Kina sökt skapa och sprida ett narrativ centrerad kring begrepp som “fredlig utveckling” och “harmonisk värld”. Kampanjerna är en del av Kinas offentliga diplomati (*public diplomacy*) (Zhao 2015, s. 190) – dvs. diplomati som riktar sig direkt till andra länders befolkningar snarare än till statsledare – med ambitionen att söka förbättra bilden av det egna landet samt undanröja antagonism och motverka missförstånd. Detta för att omvärlden ska se landet som en partner snarare än som ett hot (Voon & Xu 2020, s. 120). I syfte att nå detta mål, och för att stärka sin legitimitet och mjuka makt, har Kina tagit en alltmer synlig roll på världssarenan, bl.a. genom värdskapet av Olympiska spelen 2008. Vidare har Xi Jinping haft åtskilliga möten med företagsledare, studenter och akademiker i omvärlden i syfte att ingjuta inspiration och sprida bilden om den s.k. “kinesiska drömmen”. Satsningarna ligger i linje med ett mer övergripande mål för Kina att (re)vitalisera den kinesiska civilisationen (Zhao 2015, s. 192–194). Som en del av sin offentliga diplomati har Kina även använt sig av s.k. folk-till-folk-diplomati (*people-to-people diplomacy*) som syftar till att stärka det kulturella och sociala utbytet mellan medborgare i Kina och i omvärlden. Detta har tagit sig uttryck i främst utbytesstudier, samt kultur- och ungdomsutbyten (Wang 2016, s. 2, 14).

2.2 Belt and Road Initiative

Belt and Road Initiative (BRI) – förkortning av det fullständiga engelska namnet *Silk Road Economic Belt and 21st-Century Maritime Silk Road Development Strategy* – är ett globalt utrikespolitiskt infrastrukturprojekt initierat 2013 av Kinas regering. Bland de uttryckta syftena ingår att stärka handelsrelationer, bygga ut infrastruktur och återetablera historiska handelsvägar på land och till havs (Nolan 2019, s. xxiii). Dessa historiska handelsvägar från 100-talet f.Kr., gemensamt kallade *Sidenvägen*, sträckte sig mellan Kina och Europa och Mellanöstern. Utöver handeln inbegrep Sidenvägen även språkliga, kulturella, religiösa och kunskapsutbyten (History 2019). På grund av denna historiska bakgrund kallas Belt and Road ibland *Nya Sidenvägen*.

Genom investeringar och infrastruktursatsningar är BRI en offentlig diplomatiplan genom vilken Kina avser att öka integrationen med omvärlden, framförallt i Asien, Afrika, Europa och Oceanien (Voon & Xu 2020, s. 121). I februari 2020 omfattade initiativet länder som tillsammans står för 65% av jordens befolkning och 40% av världens totala BNP (Chatzky & McBride 2020).

I den officiella handlingsplanen för BRI presenteras fem målsättningar för det internationella samarbetet projektet söker etablera, nämligen 1) policykoordinering, 2) infrastrukturanslutning, 3) ohindrad handel, 4) finansiell integrering och 5) folk-till-folk-anknytning (Kinas regering 2015).

Policykoordinering innebär att länder ska samarbeta mer, tillsammans söka förverkliga gemensamma intressen och stärka den politiska tilliten mellan länderna. Planer för gemensamma projekt ska arbetas fram gemensamt.

Infrastrukturanslutning innebär att länder ska arbeta för att sammanlänka sina infrastruktursatsningar, använda samma tekniska standarder, harmonisera tullsystem och framförallt underlätta resandet med olika transportslag (vägar, tågförbindelser, vattenförbindelser och flyg).

Ohindrad handel handlar om att underlätta för handel och investeringar genom att ta bort olika handelshinder, öka samarbetet inom bl.a. jordbruk, fiske och energi samt uppmuntra länder inom initiativet att investera i varandras infrastruktur. Även frihandelszoner avses uppmuntras.

Finansiell integrering handlar om att samarbeta på det finansiella området, harmonisera finansiell reglering och utveckla de internationella institutionerna Asian Infrastructure Investment Bank (AIIB) och Silk Road Fund.

Folk-till-folk-anknytning, slutligen, handlar om att stärka det offentliga stödet för BRI och ökad bilateral och multilateral integrering, genom att bl.a. befrämja kulturella och akademiska utbyten, hålla i gemensamma kulturarrangemang, främja turismen mellan BRI-länderna och öka kommunikationen mellan ländernas parlament och städer (Kinas regering 2015).

Sammantaget syftar BRI alltså till att stärka det internationella samarbetet mellan medverkande länder på flera områden med särskilt fokus på att samarbetet och kontakten mellan medborgare i Kina och BRI-länder ska stärkas. Det sistnämnda målet, folk-till-folk-anknytning, söker aktivt stärka legitimiteten för projektet, en slags marknadsföring, och kan även förstås som ett direkt försök till stärkande av Kinas mjuka makt. President Jinping har i tal uttryckligen sagt att projektet inte enbart ämnar stärka ekonomiskt samarbete, utan även Kinas mjuka makt (Zhou & Esteban 2018, s. 497). I andra länder förstås ofta BRI som ett kinesiskt ramverk för att öka bilateral handel och infrastruktursatsningar (Voon & Xu 2020, s. 121).

Länder, delstater och internationella organisationer kan ansluta sig till BRI genom att skriva under s.k. viljeförklaringar (Memorandum of Understanding = MoU) tillsammans med Kina. Dessa är inte juridiskt bindande, men kan uppfattas som normerande och yttrar en samsyn om fortsatt samarbete. Det exakta innehållet i viljeförklaringarna varierar från MoU till MoU, men har gemensamt att de innehåller samsynsambitioner på de fem prioriterade områdena uppräknade ovan (Ibold 2018).

Några exempel på konkreta projekt inom ramen för projektet är följande. En järnväg har färdigställts mellan Kenyas huvudstad Nairobi och hamnstaden Mombasa, som till 80% finansierats av lån från Kina (BBC 2017). En höghastighetstågjärnväg har avtalats byggas mellan Thailands huvudstad Bangkok och Laos-angränsande staden Nakhon Ratchasima, som i senare skede avses sammanlänka Kina med stora delar av Sydostasiens fastland: Laos, Thailand, Malaysia och Singapore (Kishimoto 2020). På Sri Lanka har en hamn byggts i staden Hambantota med kinesiskt lånade pengar – enligt Kinas regering som en del av BRI – och till följd av Sri Lankas oförmåga att återbetala lånen har hamnen överlåtits till Kina i 99 år (Abi-Habib 2018). För att stärka folk-till-folk-anknytningen har Kina

tagit fram ett Sidenvägsstipendium (*Silk Road Scholarship*) riktat till studenter från BRI-länder som vill studera i Kina (MOE 2018).

Sedan Belt and Road lanserades 2013 har projektet successivt ökat i omfattning. Med start 2016 expanderade initiativet till att även inkludera länder i Västafrika och Syd- och Centralamerika, dvs. bortom de ursprungliga ekonomiska korridorerna (Nedopil 2020; BCCC 2019, s. 12). Ett tecken på projektets stora betydelse för Kina är att det 2017 skrevs in i Kinas konstitution (*ibid.*, s. 16–17).

2.2.1 Tidigare forskning om Belt and Road Initiative

Det finns ett omfattande forskningsfält kring Belt and Road. Emellertid har olika forskare landat i olika förståelser av vad BRI är, avser göra och kan komma få, eller redan har fått, för konsekvenser.

Tai Wei Lim förstår BRI som ett försök att bygga upp ett alternativt system för utvecklingsfinansiering, gentemot etablerade institutioner som Internationella valutafonden (IMF), Världsbanken och Asiatiska utvecklingsbanken (Lim 2016, s. 166). William A. Callehan förstår BRI som en del av Kinas långsiktiga plan om att vilja uppnå sinocentrisk (Kina-orienterad) regional ordning i Asien, där initiativet kan minska den regionala spänningen (Callehan 2016, s. 228, 237).

Alicia Garcia Herrero och Jianwei Xu har gjort en big data-analys av hur positivt BRI uppfattas i 130 länder, genom att analysera tonen med vilken BRI beskrivs, och ämnena som avhandlas i BRI-rapporteringen, i ländernas media. Forskarna fann att BRI uppfattas som övervägande positivt i samtliga världsdelar och att det inte fanns några skillnader i inställning till initiativet i BRI- respektive icke-BRI-länder. Vidare pekar rapporten på att ju mer handel nämns i ett lands medierapportering, desto mer negativ är uppfattningen i landet om BRI (Herrero & Xu 2019).

2.2.2 Tidigare forskning om BRI och mjuk makt

Det finns även en del forskning på relationen mellan BRI och mjuk makt, dels gällande huruvida mjuk makt-stärkande är en av Kina medveten ambition, dels gällande huruvida BRI ökar Kinas mjuka makt, och dels vad det finns för hinder för en sådan ökning.

Statsvetarprofessorn Mustafa Yağcı har argumenterat för att BRI är en mjuk makt-orienterad ekonomisk-diplomatisk strategi, rotad i en kontext av det internationella maktvakuum som skapats till följd av USA:s tillbakadragande under president Donald Trump. För att projektet ska framstå som legitimt väljer Kina att presentera projektet inom den globala diskursen av ekonomisk globalisering och frihandel, och som ett utvecklingsprojekt där såväl Kina som medverkande länder gynnas. Yağcı menar att stärkandet av mjuk makt underlättas rejält av Kinas befintliga hård makt-resurser. En förutsättning för att Kina ska kunna investera i så många internationella BRI-projekt är nämligen landets stora ekonomiska kapacitet. Kina har ett stort produktionsöverskott som avses tillfredsställas av BRI genom tillträdet till fler marknader (Yağcı 2018, s. 73, 76).

Yağcı's resonemang om att Kinas finansiering av BRI-projekt kan bidra till att förbättra bilden av Kina i mottagande länder är i enlighet med Joseph Nyes antagande att ekonomiska prestationer kan stärka ett lands mjuka makt (CSIS 2016, 2:34). Ifall de medverkande ländernas ekonomier stärks som en följd av initiativet förväntas även Kinas mjuka makt i dessa länder stärkas.

Ekonomiforskarna Jan P. Voon och Xinpeng Xu diskuterar hur tidigare forskning avhandlat farhågorna om att BRI leder till en skuldfälla (*debt trap*) och hur detta kan inverka negativt på Kinas image och mjuka makt. Voon och Xu mäter BRI:s eventuella mjuk makt-ökning genom att operationalisera mjuk makt som allmänhetens uppfattning (*public perception*) av Kina, och de använder Kinas investeringar i respektive land (*outward direct investments* = ODI) som proxyvariabel för att mäta BRI:s effekt. Forskarna finner att BRI genom ODI har ökat Kinas mjuka makt i världen, men finner ingen signifikant skillnad i mjuk makt-ökning i BRI- respektive icke-BRI-länder (Voon & Xu 2020, s. 121, 123, 130).

Weifeng Zhou och Mario Esteban menar att BRI är en medveten strategi för Kina att främja alternativa internationella normer i syfte att stärka Kinas mjuka makt, som i sin tur kan hjälpa Kina att erkännas och accepteras som en stigande makt med fredliga intentioner, tvärtom det Kina-hot-narrativ som spridits vid Kinas hård makt-ökning (Zhou & Esteban 2018, s. 496).

3 Teori

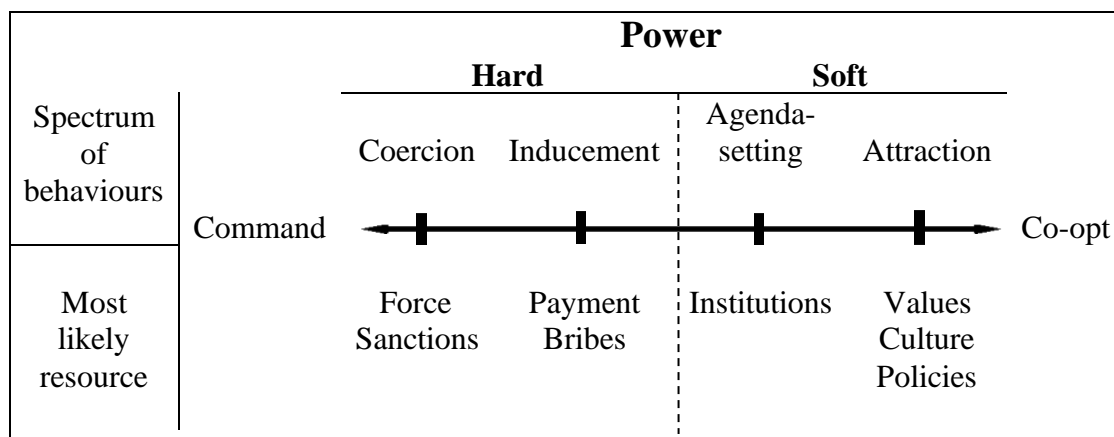
I detta kapitel presenteras och diskuteras fenomenet mjuk makt. I avdelning 3.1 presenteras mjuk makt som begrepp och tidigare definitioner och operationaliseringar av detta. I avdelning 3.2 presenteras denna studies teoretiska definition av mjuk makt.

3.1 Mjuk makt

I århundraden har makt i internationella relationer betraktats som ett lands möjligheter att genom moroten och piskan tvinga andra länder att ändra sitt beteende. Utifrån detta perspektiv har makt likställts med ett lands förmåga att föra krig, det vill säga dess militära och ekonomiska kapacitet (Nye 2004, s. 3). Internationella händelser vid 1900-talets slut, bland annat Kalla krigets slut, påvisade dock bristerna i denna definition där Sovjetunionen, trots sin enorma militära och ekonomiska makt, kom att kollapsa.

I boken *Bound to Lead: The Changing Nature of American Power* (1990) sökte statsvetaren och sedermera ordföranden för amerikanska National Intelligence Council (NIC) Joseph Samuel Nye Junior revidera denna brist i det förhärskande maktperspektivet genom att dela begreppet i två. Den traditionella synen på makt, som handlar om ett lands förmåga att med tvång förmå länder att förändra sitt beteende genom militär och ekonomisk styrka kom han att kalla hård makt (*hard power*). Detta kontrasterade han mot begreppet mjuk makt (*soft power*), vilket handlar om ett lands förmåga att utöva inflytande genom attraktionskraft snarare än tvång (Nye 2004, s. 5).

Vilka resurser som leder till hård makt är tämligen lättförstått, nämligen ett lands militära och ekonomiska styrka. Att förstå vad det är som leder till mjuk makt är emellertid betydligt svårare och ingen akademisk konsensus existerar av vad som utgör ett lands mjuk makt-resurser. Förenklat kan det dock sägas vara ett lands resurser som inte är ekonomiska eller militära. Nyes ursprungliga mjuk makt-begrepp delar upp ett lands resurser av mjuk makt i tre olika faktorer (se Figur 1): 1) landets kultur, i de fall den ses som åtråvärd; 2) landets politiska värderingar, i de fall de lever upp till dem såväl inrikes som utrikes; 3) landets utrikespolitik, i de fall den ses som legitim och moraliskt riktig (Nye 2004, s. 11).



Figur 1: Mjuk och hård makt

Tabellen, lånad av Nye (2004, s. 8), visar skillnaderna mellan hård och mjuk makt, dess metoder och resurser. Maktslagen är utmärkta på en skala mellan tvång och övertalning.

3.1.1 Att mäta mjuk makt

Trots den stora uppsvingen av mjuk makt som begrepp i såväl praktik som teori finns det alltså än idag ingen konsensus av definitionen av mjuk makt och därmed inte heller av hur mjuk makt ska mätas. Som en följd av att ett fokus på teoretisk styrka snarare än kvantifierbarhet har Nyes definition visat sig vara svår att översätta till kvantitativ forskning. På grund av dessa praktiska svårigheter har andra forskare istället sökt revidera definitionen av mjuk makt för att göra den mer kvantifierbar. Därmed har det på senare tid skapats en rad nya definitioner av begreppet, vilka har skiljt sig från projekt till projekt. Vissa indikatorer, som inflytande av landets kultur, politiska värderingar, religion och media är dock vanligt förekommande. Vidare har de flesta studier någon ambition att mäta omvärldens opinion om landet. Hur detta görs skiljer sig dock stort från studie till studie (Wu 2018a, s. 2). Irene Wu, verksam vid Wilson Center, har omdefinierat begreppet mjuk makt till ett lands dragningskraft i omvärlden, vilket Wu beskriver som i vilken mån andra länder ser landet som del av ett "vi" istället för ett "dem". För att illustrera detta har hon skapat ett spektrum som visar indikatorer på ett lands dragningskraft på en skala från kort till lång sikt (Wu 2018b, s. 2).

<i>Short-term attraction</i>	Watch a movie	Visit a country	Study abroad	Emigrate	<i>Long-term attraction</i>
----------------------------------	--------------------------	----------------------------	-------------------------	-----------------	---------------------------------

*Figur 2: Wus modell av dragningskraft på kort och lång sikt
Tabellen, lånad av Wu (2018a, s. 2), visar indikatorer av internationell dragningskraft, i en skala från lång till kort sikt.*

Indikatorn *watch a movie* beskriver ett intresse för ett utländskt land, utan krav på något betydande engagemang. Indikatorn *visit a country* skildrar ett större, men kortsiktigt, intresse av ett lands samhälle. Indikatorn *study abroad* reflekterar ett seriöst intresse och engagemang för att förstå och ta del av ett lands kultur och samhälle. Den fjärde indikatorn, *emigrate*, visar på en vilja att fullständigt integreras i ett utländskt samhälle (Wu 2018b, s. 2).

Det mest omfattande försöket att kvantifiera mjuk makt har gjorts av forskningsinstitutet USC Center on Public Diplomacy i samarbete med Portland Communications. I *Soft Power 30*, tidigare *The New Persuaders*, har mjuk makt kvantifierats utifrån två perspektiv: objektiva data och opinionsundersökningar. Den objektiva datan utgår ifrån kategorierna Digital, Culture, Enterprise, Education och Engagement. Dessa har sedan operationaliserats med cirka tio indikatorer vardera. Opinionsundersökningarna har utgått från omvärldens bild på dess matlagning, utrikespolitik, kultur, teknikprodukter, vänskaplighet, lyxprodukter och "liveability". Dessa opinionsundersökningar har gjorts i 25 länder med 500 respondenter vardera, utvalda för att vara representativa gällande ålder, kön och religion (McClory 2019, s. 11).

3.2 Teoretiskt ramverk

I vår uppsats ämnar vi vidareutveckla den empiriska metodologin för att kvantifiera mjuk makt då vi menar att de tidigare mätningarna som har gjorts är bristfälliga på vissa centrala punkter. Den mest storskaliga av de existerande mätningarna av staters mjuka makt, *Soft Power 30*, är klart imponerande när det kommer till bredden av operationella indikatorer och mätningen av dessa. Den missar dock en viktig beståndsdel av mjuk makt, vilket är att mjuk makt, till skillnad från hård makt, inte existerar i något allmänt slag utan existerar i relationen mellan aktörer. Ett land kan ha stor mjuk makt i ett annat land där dess kultur har stort inflytande, men det är inte överförbart till ett tredje land där dess kultur inte har något inflytande alls. Detta till skillnad från ekonomisk och militär makt som är mer global till sin natur. Därmed bör mätningar av mjuk makt utgå ifrån ett relationellt ramverk, det vill säga den mjuka makt en aktör har över en annan.

Irene Wu har visserligen i "Soft Power Amidst Great Power Competition" tillerkänt betydelse av att se mjuk makt som något som existerar i relationerna mellan olika länder, men gör inget försök att tillgodoräkna denna insikt i en empirisk undersökning (Wu 2018b, s. 2–3). Vidare mäter hon enbart mjuk makt genom intresset för landets filmindustri, turism, utbytesstudier och migration. Dessa menar vi är träffsäkra, men otillräckliga, indikatorer på mjuk makt om de inte kombineras med subjektiva variabler över omvärldens opinion om landet. Ett lands dragningskraft i saker som turism och utbytesstudenter är visserligen två tecken på mjuk makt men har ingen effekt om den inte översätts till ökat inflytande över det internationella systemet. Därmed kan ingen tillfredsställande definition av mjuk makt göras utan att söka inkludera den subjektiva naturen av fenomenet. Denna subjektiva del av ett lands mjuka makt låg till grund till Nyes ursprungliga definition av mjuk makt som byggde på omvärldens syn på landets utrikespolitik, politiska värderingar och kultur (se avdelning 3.1). Dessa tre delar kan samlas i en enda enhetlig definition vilket är omvärldens opinion om landet. Denna definition utgör den andra grenen av mjuk makt i denna studie. Vår studies mjuk makt-begrepp består med andra ord av å ena sidan ett lands dragningskraft och å andra sidan omvärldens opinion om landet.

4 Metod och material

I detta kapitel diskuteras denna studies metod och material, genom att inledningsvis i avdelning 4.1 beskriva forskningsdesignen i stort, i avdelning 4.2 diskutera operationaliseringen av mjuk makt och i avdelning 4.3 presentera det material som undersökningen använder sig av. I avdelning 4.4 presenteras metoden för datahantering mer ingående och i avdelning 4.5 diskuteras de metodologiska valens praktiska konsekvenser för studien.

4.1 Forskningsdesign

Studien är upplagd som en kvantitativ studie, där förändringen i Kinas mjuka makt som ett resultat av Belt and Road mäts. Utifrån studiens relationella mjuk makt-begrepp mäts den mjuka makten Kina har på landsbasis, och de analysenheter som undersöks är därmed länder. För att kunna ringa in den effekt BRI haft på Kinas mjuka makt undersöks BRI-medverkande länder jämte länder som inte deltagit i projektet. Detta för att inte eventuella samvarierande mjuk makt-förändringar i samtliga länder felaktigt tolkas som konsekvenser av BRI.

Studien har en kvasi-experimentell design, dvs. en situation med en intervention – en tilltänkt förklarande faktor (BRI-medverkan) – som utförs på vissa av analysenheterna (BRI-länder), där tilldelningen för interventionen inte är slumpmässig men där det ändå – m.h.a. övrig tillgänglig information – är möjligt att konstruera experiment- och kontrollgrupper som är jämförbara (Esaiasson m.fl. 2017, s. 356).

Att Kina med Belt and Road Initiative överhuvudtaget valts som övergripande fall för undersökningen av mjuk makt-förändringar beror delvis på ett intresse för Kinas mjuka makt – grundat i dess väldiga storlek och potential till stora globala konsekvenser – men framförallt på att Belt and Road är ett konkret initiativ med uttalade ambitioner om mjuk makt-stärkning.

Studien är på ett plan en *fallstudie* – med Kina med Belt and Road Initiative som fall av mjuk makt – och på ett annat plan en *flerfallsstudie*, med de länder som är (och inte är) direkt berörda av BRI som studiens undersökta fall. Hursomhelst är studien likväl en *teorikonsumerande* fallstudie som primärt syftar till att förklara det aktuella fallet, utifrån teorin om mjuk makt. Jämte detta avses studiens egen teoretiska ingång och mätningmetod kunna bidra teoretiskt till forskningsfältet om mjuk makt genom att presentera ett nytt sätt att mäta mjuk makt utifrån en relationell metod. Studien blir därför i viss grad även *teoriutvecklande* (se t.ex. Esaiasson m.fl. 2017, s. 89).

Studien tar avstamp i befintlig teori om mjuk makt som bygger på staters förmåga att utöva globalt inflytande genom mjukare medel än ekonomiska och militära påtryckningar. Detta med en relationell maktförståelse som leder till ett nytt sätt att mäta mjuk makt. Det konkreta samband som söks kartläggas kan uttryckas i termer av variabler med *medverkan i Belt and Road* som oberoende variabel (x) och *mjuk makt* som beroende variabel (y). Hur dessa variabler operationaliseras för att kunna mätas beskrivs i avdelningen nedan.

4.2 Operationalisering

I linje med studiens teoretiska utgångspunkter presenterade i avdelning 3.2 har vi en tudelad operationalisering av mjuk makt – internationell dragningskraft och omvärldens opinion.

Kinas internationella dragningskraft operationaliseras vi genom antal turister och utbytesstudenter till Kina från respektive land. Inspiration från operationaliseringen grundar sig i Wus tidigare forskning om mjuk makt och motiveras av indikatorernas dubbla bidrag; indikatorerna är dels kortsiktiga tecken på den dragningskraft (och mjuka makt) Kina har under mättillfället, och dels källor till fortsatt mjuk makt på längre sikt. Med det menas att å ena sidan är viljan att resa och studera i Kina ett tecken på en kortsiktig dragningskraft till Kina, å andra sidan antas turister och utbytesstudenter i regel komma hem till sitt hemland med en förbättrad syn av värdlandet, dvs. indikatorerna genererar vidare dragningskraft och mjuk makt.

Inspirerade av Voon och Xus studie av Belt and Road har vi valt att operationalisera omvärldens opinion med en internationell opinionsundersökning om hur positivt (*favorable*) omvärlden ser på Kina. Denna operationalisering grundar sig i en vilja att fånga åsikterna om Kina bland medborgare i andra stater utifrån antagandet att detta påverkar såväl staternas intressen som deras handlingsmöjligheter i relation till Kina.

Utifrån denna operationalisering får vi möjligheten att fånga både Kinas internationella dragningskraft och omvärldens opinion. För att fånga den relationella naturen av mjuk makt utförs den empiriska undersökningen, liksom ovan nämnt, på landsbasis istället för på en allmän nivå.

I syfte att söka utesluta tidigare källor till mjuk makt, för att ringa in mjuk makt-*förändringen*, utgår vi ifrån den procentuella förändringen av de tre indikatorerna (turism, utbytesstudenter och internationell opinion) sedan länderna gick med i BRI. Det absoluta värdet av variablerna är alltså mindre intressant i vår uppsats. För att göra det möjligt att jämföra länder som deltagit i projektet under olika lång tid utgår vi vidare ifrån den genomsnittliga förändringen av indikatorerna *per år*.

Vad som slutligen behöver preciseras inför mätning är hur klassificeringen av BRI- respektive icke-BRI-länder görs. Huruvida ett land är ett BRI-land eller inte låter vi avgöras av huruvida de skrivit under ett Memorandum of Understanding (se avdelning 2.2) med Kina gällande BRI. Även om det inte är ett juridiskt bindande avtal, och därför inte behöver leda till någon vidare policyförändring alls, signalerar det en tydlig avsikt att samarbeta med Kina inom ramen för Belt and Road.

4.3 Material

De analysenheter som ligger till grund för undersökningen är de BRI-länder som uppfyller följande tre kriterier om datatillgänglighet. För det första ska landet ha tillgänglig data från året för¹, eller inom ett årsspann till², dess signerade av ett MoU om Belt and Road (*kriterium 1 om data för utgångsläget*). För det andra ska landet ha tillgänglig data för 2018¹ respektive 2019² (*kriterium 2 om färsk data*). För det tredje ska åren i kriterium 1 och 2 ej överlappa, dvs. data behövs för två datapunkter (*kriterium 3 om jämförbarhet över tid*). Att slutåren är 2018 och 2019 beror på att de är de senaste åren med tillgänglig data för de respektive indikatorerna.

Även icke-BRI-länder är med som analysenheter i undersökningen och utgör studiens kontrollgrupp. Även för dessa har urvalet skett utifrån de tre kriterierna presenterade ovan, med undantag för att den första datapunkten inte är relaterad till ett MoU-signerande, utan 2013 för samtliga icke-BRI-länder, dvs. det år som BRI lanserades. Eftersom medelvärdena för de tre indikatorerna (de absoluta värdena vid utgångsläget) är likartade innebär det att experiment- och kontrollgruppen är jämförbara i en kvasi-experimentell studie av denna typ.

Inget krav ställs på att samma analysenheter (länder) ska användas för samtliga variabler. Detta eftersom det totala antalet studerade länder i så fall skulle bli alltför litet (6 st) för att ha möjlighet att kunna dra några generella slutsatser.

Datan gällande antal turister och antal utbytesstudenter till Kina från respektive land har hämtats från Kinas nationella statistikbyrås engelska årsböcker 2014–2019 (NBSC 2014, 2015, 2016, 2017, 2018, 2019), respektive en kombination av primärt Kinas utbildningsministeriums engelsk- och kinesiskspråkiga hemsida (Chai 2015; Zhong 2017; MOE 2019) och tankesmedjan Center for Strategic & International Studies projekthemsida China Power (China Power 2020). För kompletterande data över antal utbytesstudenter till Kina från Sverige användes Statistiska Centralbyråns årliga publikationer över bl.a. antalet internationella studenter till och från Sverige (SCB 2017, Tabell 15; SCB 2020, Tabell 4C). Uppgifterna anges per läsårsbasis och vi har valt att konsekvent kategorisera uppgifterna efter läsårets inledande år (t.ex. 2017/2018 kategoriseras som 2017) eftersom det är vid läsårets start, som den upplevda dragningen till Kina har inverkan på beslutet att studera där. Anledningen till att denna data användes var att få ett något större kvantitativt underlag för studien.

Det empiriska material som används för indikatorn “nationell opinion om Kina” är hämtat från Pew Research Center. Pew har samlat in datan i sina årliga Global Attitudes Surveys genom enkätstudier med ett strategiskt urval av medborgare i 19–44 länder (varierande antal från år till år). Enkätspåret, och därmed frågeformuleringarna i viss grad, skiljer sig från land till land. Urvalsstrategierna skiljer sig också åt något för varje land, men bygger ofta på att ett stratifierat urval avseende region och ortsstorlek. Årligen tillfrågas ungefär 1000 respondenter (852–2521) per land under cirka en månads tid och urvalet görs på nytt varje år. Resultatet viktas i flera länder för att uppnå representativitet gällande bl.a. kön, ålder,

¹ Gäller för variablerna turism och utbytesstudenter.

² Gäller för variabeln opinion.

utbildningsnivå och region. Med en konfidensgrad på 95% kan datavärdena generaliseras till respektive landspopulation med standardavvikelser på 2,8–5,7 procentenheter (varierande från land till land och år till år), för frågor där samtliga respondenter svarat (Pew 2019a). Den data denna studie använder är enbart svaren på frågan “Please tell me if you have a very favorable, somewhat favorable, somewhat unfavorable, or very unfavorable opinion of [...] China[?]”, vilken ställts i samtliga enkätstudier (Pew 2013, 2015, 2016, 2017, 2018, 2019b; Pew 2014). I de fall där inte alla respondenter valt ett av de fyra ordinarie svarsalternativen, utan istället svarat “Don’t know” eller avstått från att svara, vidgas konfidensintervallet något. Studiens hantering av detta bortfall är att generalisera utifrån de ≤ 100 % respondenter per land som valt något av de ordinarie fyra svarsalternativen.

För variabeln “BRI- eller icke-BRI-land” har den kinesiska statens BRI-portalhemsida konsulterats. Där återfinns en kinesiskspråkig lista över samtliga länder och internationella organisationer som Kina skrivit samarbetsavtal med gällande Belt and Road Initiative samt information om tidpunkten för respektive lands MoU-signerande (Meng 2019). Ryssland är ett speciellt fall i detta avseende då landet är delaktigt i projektet utan att som stat ha signerat ett MoU-avtal. Istället har Ryssland signerat ett MoU via Eurasiska ekonomiska unionen (EEU) (Remyga 2018). Landet betraktas i denna studie som ett BRI-land och året för dess MoU-signerande avser EEU:s MoU-signerande.

4.4 Hantering av data

I uppsatsen undersöks det alltså huruvida BRI har lett till en ökning i Kinas mjuka makt i deltagande länder genom de operationella indikatorerna turism, utbytesstudenter och nationell opinion. För att skilja förändringen som har skett som resultat av BRI från bredare, globala, förändringar har studien såväl en experimentgrupp som en kontrollgrupp.

Tre datamatriser tas fram – en för varje indikator – och i dessa listas analysenheter i raderna och variabelrelaterade uppgifter i kolumnerna. De uppgifter som återfinns i kolumnerna är landets år för MoU-signerande, variabelns absoluta värde under året för MoU-signerandet respektive 2013, variabelns absoluta värde under 2018 respektive 2019, total procentuell förändring i variabelns absoluta värde under mätperioden, och slutligen – det mest intressanta för studien – variabeln, dvs. genomsnittlig årlig procentuell förändring i indikatorns absoluta värde. Den sistnämnda beräknas inte genom att blott dividera den totala procentuella förändringen med antal år med i BRI, utan genom följande formel:

$$\text{Genomsnittlig \% förändr.} = (1 + \text{total \% förändr.})^{\frac{1}{(\text{Slutår för variabeln} - \text{År för MoU alt. 2013})}} - 1$$

Utifrån de tre centrala datapunkterna – genomsnittlig procentuell förändring per år i respektive indikator – tas beskrivande statistiska mått på medelvärde, median och standardavvikelse fram, för experiment- respektive kontrollgruppen. Medelvärdet tas

fram för att kunna sammanställa respektive grupp. Medianen används för att söka utesluta inverkan av eventuella extremvärden. Standardavvikelse, slutligen, tas fram för att kartlägga hur stor spridningen i variablerna är i respektive grupp. Ju lägre standardavvikelse vid uppmätta skillnader i medelvärde, desto mer sannolikt är det att det föreligger en faktisk skillnad mellan grupperna bortom de undersökta analysenheterna.

För att kunna jämföra olika länders nationella opinion krävs att respondentsvaren kvantifieras och sammanställs. Därför översätts Pew Research Centers enkätundersöknings svarsalternativ först till siffror i en kontinuerlig intervallskala mellan 1 och 10. Detta för att möjliggöra beräkning av deskriptiv statistik och göra resultaten kvantifierbara (se t.ex. Esaiasson m.fl. 2017, s. 360, 365). “Very favorable” ges värdet 10, “favorable” ges värdet $20/3$ ($2/3$ av 10), “unfavorable” ges värdet $10/3$ ($1/3$ av 10) och “very unfavorable” ges värdet 0. Därefter, för att få fram sammanfattande värden på respektive lands nationella opinion, multipliceras variabelvärdena med andelen respondenter som angav respektive svarsalternativ, och divideras med den totala andelen svarande respondenter, enligt formeln nedan.

$$\text{Opinion om Kina} = \frac{\% \text{ “very favorable”} \times 10 + \% \text{ “favorable”} \times \frac{20}{3} + \% \text{ “unfavorable”} \times \frac{10}{3}}{100 - \% \text{ “don’t know/refused”}}$$

Det interna bortfallet i Pew Research Centers enkätstudie – dvs. de deltagande respondenter som svarade “Don’t know” eller avstod från att svara – uteslutes alltså från vår beräkning genom att subtraheras från totalen i formelns nämnare.

4.5 Metodologiska reflektioner

I denna avdelning diskuteras begränsningar gällande vad denna studie kan uttala sig om, baserat både på egenskaper hos den använda datan och medvetna metodologiska beslut. Även rimligheten hos, och konsekvenserna av, vissa metodologiska beslut diskuteras.

Till att börja med kan det konstateras att – som ett resultat av våra metodmässiga avgränsningar – har undersökningen ingen möjlighet att fullkomligt avgränsa BRI från Kinas övriga mjuk makt-stärkande utrikespolitik. Ifall denna utrikespolitik har varit särskilt förekommande i BRI-länder ser vi emellertid detta som en indirekt konsekvens av BRI. Eftersom ambitionen med uppsatsen inte är att undersöka genom vilka specifika *mekanismer* BRI har lett till ökad mjuk makt och inte heller att undersöka effekten av *specifika* BRI-satsningar ligger dock dessa begränsningar i linje med uppsatsens ambition, vilket är att undersöka huruvida BRI har lett till att Kina generellt fått ökad mjuk makt i deltagande länder. Vilka delar av BRI som har lett till detta är alltså inte undersökningsobjektet i denna studie.

Vår datainsamling syftar inte heller till att undersöka effekten som Belt and Road har haft på specifika länder, då mjuk makt-förändringen i specifika länder beror på ett komplex av olika faktorer där BRI enbart har varit en del. Genom att jämföra BRI-

länder med en kontrollgrupp av länder kan vi dock undersöka huruvida BRI på det allmänna planet haft någon effekt på Kinas mjuka makt i deltagande länder.

Att studiens statistiska delar använder beskrivande statistik istället för att undersöka statistisk signifikans beror på att mängden tillgängliga analysenheter – dvs. antalet länder med statistik över antalet turister och utbytesstudenter till Kina samt undersökta länder i Pews opinionsundersökningar – är relativt begränsad. Studien kan därmed endast uttala sig i preliminära termer, om vilka skillnader som kan urskiljas bland BRI-länder och kontrollgruppen.

Att tidpunkten för utgångsläget skiljer sig åt mellan olika länder, till följd av olika år för signerandet av ett MoU, anses inte spela någon större roll för möjligheten att dra slutsatser om huruvida BRI lett till ökad mjuk makt för Kina. Användandet av *genomsnittlig* årlig procentuell förändring minimerar nämligen inverkan av eventuella avvikande år. Däremot är startpunkten för datan generellt något tidigare för kontrollgruppen än BRI-länderna vilket möjligtvis leder till att händelser från tidigare år får större inverkan på icke-BRI-ländernas variabelvärden än på BRI-ländernas.

Att – som görs för variabeln nationell opinion – översätta en variabel från ordinalskalnivå till intervallskalnivå är inte oproblematiskt. Det bygger på ett antagande om att svaren – hur positivt (*favorable*) människor ser på Kina – befinner sig på en intervallskalenivå (Esaiasson m.fl. 2017, s. 362). Däremot har enkätfrågan formulerats så att svarsalternativen på respektive sida om skalans mittstreck formulerats likartat. Det talar för att de råder skalmässig balans (se t.ex. Barmark & Djurfeldt 2015: 59), vilken i sin tur talar för ekvidistans – jämna avstånd mellan var svarsalternativ – vilket möjliggör studiens empiriska kvantifiering av svarsalternativen.

För variablerna turism och utbytesstudenter har vi totaldata. För variabeln nationella opinionen om Kina används istället en undersökning som bygger på ett *urval* av analysenheter (individer) (Esaiasson m.fl. 2017, s. 171). Detta medför att eventuella brister gällande generaliserbarheten i den undersökningen – t.ex. gällande slumpmässigheten i urvalet – för med sig följdproblematik i vår studie. Datan för, och slutsatserna som dras utifrån, turism och utbytesstudenter är därmed potentiellt något mer tillförlitliga. Att Pew Research Centers undersökningar är väl genomförda, med bl.a. låga standardavvikelser, talar däremot för att statistisk inferens från dess data är rimlig att göra.

5 Resultat

I detta kapitel presenteras resultatet av studien. Först görs detta i datamatriser med turism, utbyte och nationell opinion var för sig (Figur 3, 4 och 5). I avdelning 5.1 presenteras därefter deskriptiv statistik över resultaten, i tabeller för respektive variabel (Figur 6, 7 och 8).

Grupp	Land	Med i BRI fr.o.m. år	Antal turister till Kina			
			År för MoU-signerande / 2013	2018	Förändring från MoU alt. 2013 till 2018 (%)	Genomsnittlig förändring per år (%)
BRI-länder	Mongoliet	2013	1 050 000	1 494 300	42,31%	7,31%
	Thailand	2014	613 100	833 400	35,93%	7,98%
	Indonesien	2015	544 800	711 900	30,67%	9,33%
	Ryssland	2015	1 582 300	2 415 500	52,66%	15,14%
	Malaysia	2017	1 233 200	1 291 500	4,73%	4,73%
	Nya Zeeland	2017	143 700	146 500	1,95%	1,95%
Kontrollgrupp	Australien	N/A	723 100	752 200	4,02%	0,79%
	Frankrike	N/A	533 500	499 600	-6,35%	-1,30%
	Indien	N/A	676 700	863 000	27,53%	4,98%
	Japan	N/A	2 877 500	2 691 400	-6,47%	-1,33%
	Kanada	N/A	684 200	850 200	24,26%	4,44%
	Nederländerna	N/A	188 600	196 400	4,14%	0,81%
	Nordkorea	N/A	206 600	165 200	-20,04%	-4,37%
	Schweiz	N/A	80 600	74 000	-8,19%	-1,69%
	Storbritannien	N/A	625 000	608 200	-2,69%	-0,54%
	Sverige	N/A	159 000	110 100	-30,75%	-7,09%
	Tyskland	N/A	649 300	643 700	-0,86%	-0,17%
	USA	N/A	2 085 300	2 484 600	19,15%	3,57%

Figur 3: Turism

Tabellen visar antalet turister till Kina från 6 BRI-länder och 12 icke-BRI-länder, under respektive BRI-lands år för MoU-signerande respektive under 2013, och under 2018 för samtliga, samt procentuell och genomsnittlig årlig procentuell förändring i respektive lands antal turister till Kina under mätperioden.

Grupp	Land	Med i BRI fr.o.m. år	Antal utbytesstudenter till Kina			
			År för MoU-signerande / 2013	2018	Förändring från MoU alt. 2013 till 2018 (%)	Genomsnittlig förändring per år (%)
BRI-länder	Mongoliet	2013	8 210	10 158	23,73%	4,35%
	Pakistan	2013	9 630	28 023	191,00%	23,82%
	Thailand	2014	21 296	28 608	34,34%	7,66%
	Indonesien	2015	12 694	15 050	18,56%	5,84%
	Kazakstan	2015	13 198	11 784	-10,71%	-3,71%
	Ryssland	2015	16 197	19 239	18,78%	5,90%
Kontrollgrupp	Frankrike	N/A	9 649	10 695	10,84%	2,08%
	Indien	N/A	11 781	23 198	96,91%	14,51%
	Japan	N/A	17 226	14 230	-17,39%	-3,75%
	Sverige	N/A	694	579	-16,57%	-3,56%
	USA	N/A	25 312	20 996	-17,05%	-3,67%

Figur 4: Utbytesstudenter

Tabellen visar antalet utbytesstudenter till Kina från 6 BRI-länder och 5 icke-BRI-länder, under respektive BRI-lands år för MoU-signerande respektive under 2013, och under 2018 för samtliga, samt procentuell och genomsnittlig årlig procentuell förändring i respektive lands antal utbytesstudenter till Kina under mätperioden.

Grupp	Land	Med i BRI fr.o.m. år	Nationell opinion om Kina			
			0 = mest negativ 10 = mest positiv ³		Förändring från MoU alt. 2013 till 2019 (%)	Genomsnittlig förändring per år (%)
			År för MoU-signerande / 2013	2019		
BRI-länder	Indonesien	2015	6,35	5,26	-17,19%	-4,61%
	Polen	2015	4,63	5,23	13,07%	3,12%
	Ryssland	2015	6,85	5,74	-16,14%	-4,31%
	Sydafrika	2015	5,54	7,20	29,96%	6,77%
	Kenya	2017	6,76	6,12	-9,45%	-4,84%
	Libanon	2017	5,75	4,12	-28,37%	-15,37%
	Grekland	2018	4,67	4,42	-5,44%	-5,44%
	Nigeria	2018	7,22	5,95	-17,58%	-17,58%
	Filippinerna	2018	5,18	6,41	23,65%	23,65%
	Spanien	2018	4,65	4,06	-12,67%	-12,67%
Kontrollgrupp	Argentina	N/A	7,72	5,87	-23,98%	-4,47%
	Australien	N/A	7,71	5,87	-23,85%	-4,44%
	Brasilien	N/A	7,59	4,05	-46,62%	-9,93%
	Frankrike	N/A	4,70	3,89	-17,20%	-3,10%
	Israel	N/A	4,62	4,78	3,52%	0,58%
	Japan	N/A	4,17	4,66	11,78%	1,87%
	Kanada	N/A	5,91	6,18	4,46%	0,73%
	Mexiko	N/A	5,17	2,72	-47,40%	-10,16%
	Sverige	N/A	7,19	5,19	-27,89%	-5,30%
	Tyskland	N/A	6,07	3,89	-35,81%	-7,12%
	USA	N/A	4,32	3,52	-18,37%	-3,33%

Figur 5: Nationell opinion

Tabellen visar förändring i nationell opinion om Kina i 10 BRI-länder och 11 icke-BRI-länder, under respektive BRI-lands år för MoU-signerande respektive under 2013, och under 2019 för samtliga, samt procentuell och genomsnittlig årlig procentuell förändring i respektive lands variabelvärde för nationell opinion om Kina under mätperioden.

³ Frågan som ställdes till respondenterna i Pew Research Centers enkätstudie, från vilken data till figur 7 är hämtad, är "Please tell me if you have a *very favorable*, *somewhat favorable*, *somewhat unfavorable*, or *very unfavorable* opinion of [...] China[?] [vår kursivering]". Vår bearbetning består i att, liksom beskrivet i avdelning 4.4, kalkylera respektive lands nationella opinion om Kina genom att tilldela svarsalternativen i uppräknad ordning värdena 10, 20/3, 10/3 respektive 0, och därefter räkna ut ett genomsnitt per land, utifrån de svarande respondenterna. Ett högt värde (mellan 0 och 10) i kolumn 4 och 5 innebär alltså en positiv ((*very*) *favorable*) nationell genomsnittlig opinion om Kina, medan ett lågt värde (mellan 0 och 10) innebär en negativ ((*very*) *unfavorable*) nationell genomsnittlig opinion om Kina.

5.1 Deskriptiv statistik

	Turism		
	Medelvärde	Median	Standardavvikelse (procentenheter)
BRI-länder	7,74%	7,65%	4,47
Kontrollgrupp	0,06%	0,31%	3,50

Figur 6: Deskriptiv statistik, turism

Tabellen visar deskriptiv statistik över den genomsnittliga årliga procentuella förändringen i antalet turister till Kina från de 6 BRI-länderna respektive de 12 länderna i kontrollgruppen.

	Utbytesstudenter		
	Medelvärde	Median	Standardavvikelse (procentenheter)
BRI-länder	7,31%	5,87%	9,02
Kontrollgrupp	1,12%	-3,56%	7,89

Figur 7: Deskriptiv statistik, utbytesstudenter

Tabellen visar deskriptiv statistik över den genomsnittliga årliga procentuella förändringen i antalet utbytesstudenter till Kina från de 6 BRI-länderna respektive de 5 länderna i kontrollgruppen.

	Nationell opinion		
	Medelvärde	Median	Standardavvikelse (procentenheter)
BRI-länder	-3,13%	-4,73%	12,09
Kontrollgrupp	-4,12%	-4,47%	4,09

Figur 8: Deskriptiv statistik, nationell opinion

Tabellen visar deskriptiv statistik över den genomsnittliga årliga procentuella förändringen i variabelvärdet för nationell opinion i de 10 BRI-länderna respektive de 11 länderna i kontrollgruppen.

6 Diskussion

I detta kapitel diskuteras studiens resultat, slutsats och implikationer. I avdelning 6.1 tolkas och analyseras resultaten var indikator för sig, varefter studiens slutsats om Kinas mjuka makt presenteras. I avdelning 6.2 förs det en diskussion om vad resultaten innebär för Kina och världssystemet i sin helhet. I avdelning 6.3, avslutningsvis, förs en diskussion om innebörden av studiens resultat för den bredare forskningen, samt ett resonemang om möjligheterna för vidare forskning inom området.

6.1 Analys och slutsats

6.1.1 Turism

För indikatorn turism ser vi att antalet turister till Kina har ökat i bägge grupper. Det är dock en stor skillnad mellan BRI-länderna och kontrollgruppen i såväl medelvärde som median. Vidare är medelvärdet och medianen inom respektive grupp väldigt lika, och standardavvikelseerna låga för båda grupperna. De stora skillnaderna mellan BRI-länderna och kontrollgruppen i kombination med låga standardavvikelser innebär att det finns en relativt stor tillförlitlighet för skillnaderna mellan grupperna; antalet turister till Kina har ökat mer i BRI-länder än i kontrollgruppen.

Ryssland är en intressant avvikare i resultaten där antalet turister till Kina har ökat drygt dubbelt så mycket som snittet av resterande BRI-länder. En möjlig förklaring till detta kan finnas i Rysslands inledningsvis centrala roll i *New Eurasian Land Bridge* – projektets handelsvägar i Eurasien. Sedan 2018 – slutåret för studiens tillgängliga datapunkter om turism – har dock detta inledningsvis stora samarbete successivt minskat; idag är det inte ens självklart om Ryssland ser sig själv som delaktig i projektet (Shah 2020).

Även Nya Zeeland är en intressant avvikare där turismen enbart minskat marginellt. Detta trots dess geografiska närhet till Kina, relativt till majoriteten av övriga studerade länder. En plausibel förklaring till detta kan vara dess tydliga plats i Västvärlden i vilken antagonismen mot Kina har vuxit de senaste åren.

6.1.2 Utbytesstudenter

I resultatet för utbytesstudenter ser vi en tydlig skillnad mellan BRI-länderna och kontrollgruppen. Bägge grupper präglas dock av stora skillnader mellan medelvärde och median samt höga standardavvikelser. Detta beror på att det i bägge grupper finns stor spridning, med avvikare som snedvrider resultaten. Bland BRI-länderna avviker Kazakstan och Pakistan medan i kontrollgruppen är det istället Indien som är den stora avvikaren. Detta bidrar till – förutom att medelvärdet snedvrids – att standardavvikelserna för bägge grupperna förhöjs.

Utifrån vår undersökning går det inte att med säkerhet säga vilka faktorer som har lett till att Belt and Road inte lett till den förväntade ökningen i mjuk makt i Kazakstan. Det finns dock en möjlig förklaring i Kinas hantering av uigurer i Xinjiang-provinsen, som gränsar till Kazakstan. Enligt Temur Umarov på tankesmedjan Carnegie Moscow Center har detta haft en betydande effekt på kazakernas bild av Kina, där släktbanden mellan Xinjiang-ugurer och kazaker haft särskild betydelse (Umarov 2019). Detta kan innebära en begränsning för Kinas mjuka makt i landet, och följaktligen dess dragningskraft för kazakiska studenter.

Även Pakistan är en intressant avvikare där Kina har lyckats desto bättre med att attrahera studenter. Det kan sannolikt förklaras av den framhävda platsen för *China-Pakistan Economic Corridor* (CPEC) i Belt and Road; infrastruktursatsningarna i Pakistan har varit bland de största i projektet. Enligt Economist-kolumnisten Dominic Ziegler kan detta förklaras av Kinas vilja att stärka Pakistan för att balansera mot Indiens och USA:s inflytande i regionen (Ziegler 2017).

6.1.3 Nationell opinion

Det tydligaste resultatet av undersökningen är en global försämrad bild av Kina sedan 2013 i både BRI-länder och i kontrollgruppen. Bilden har dock försämrats något mer i kontrollgruppen än i länder som medverkat i BRI. Det finns emellertid en stor diskrepans i skillnaderna i medelvärde och i median. Detta beror främst på stora avvikare i BRI-länderna, där Filippinerna med sina kraftigt ökade opinionssiffror spelar en särskilt betydelsefull roll. Trots skillnaden i medelvärde leder kombinationen av stora standardavvikelser och likartade medianvärden till att resultaten inte kan påvisa någon betydande skillnad mellan BRI-länder och kontrollgruppen. Därmed verkar BRI inte ha spelat någon betydande roll för den nationella opinionen i deltagande länder.

Den generellt försämrade bilden av Kina sedan 2013 – i både BRI- och icke-BRI-länder – kan tydligast attribueras till andra förklaringar än Belt and Road, såsom landets agerande i Tibet, Xinjiang och Hong Kong, dess territoriella dispyter i Syd kinesiska havet och handelskriget med USA, som hade börjat gry vid senaste mätningen i maj–oktober 2019. Preliminär data från Pew Research Center visar att den negativa opinionstrenden fortsatt även in i 2020 där coronapandemin och ett växande handelskrig har varit särskilt betydelsefulla förklaringar (Devlin m.fl. 2020).

Bland BRI-länderna är de två fall som sticker ut som särskilt intressanta Nigeria och Filippinerna. Nigeria sticker ut bland BRI-länderna genom sin kraftigt

försämrade opinion om Kina. Detta kan vi hitta en möjlig förklaring för relaterad till BRI, där det har skett en stor kostnadsökning i Kina-finansierade infrastrukturprojekt samtidigt som den nigerianska valutan, naira (NGN), har tappat värde. Detta har lett till en exponentiellt växande skuld till Kina vilket i sin tur har lett till en växande kritik mot Kinas ekonomiska inblandning i landet. Detta eftersom såväl media som myndigheter oroar sig för att hamna i en skuldfälla (*debt trap*) gentemot Kina (Bianchi 2019, s. 97–98).

Filippinerna sticker ut som ett land där opinionen om Kina har förbättrats kraftigt sedan de gick med i BRI, vilket är särskilt intressant med tanke på de territoriella dispyterna i Syd kinesiska havet. Till skillnad från i Nigerias fall har vi inte lyckats attribuera detta till någon särskild händelse eller förklaring.

Det bör nämnas att i såväl Nigerias som Filippinernas fall gäller datan enbart förändringen under ett år (från 2018 till 2019) vilket begränsar möjligheterna att uttala sig om några långsiktiga följder av BRI.

6.1.4 Slutsats

Denna uppsats har sökt förstå vilken effekt Belt and Road Initiative har fått på Kinas mjuka makt i medverkande länder. Frågeställningen lyder: *Har Belt and Road Initiative lett till att Kina fått ökad mjuk makt i medverkande länder?*

Enligt diskussionen av studiens resultat ovan, i avsnitten 6.1.1–6.1.3, har betydelsefulla skillnader uppvisats mellan BRI-länder och kontrollgruppen endast för indikatorerna turism och utbytesstudenter, inte för nationell opinion. Därmed är studiens slutsats följande: Belt and Road *har* haft en positiv effekt på Kinas mjuka makt i BRI-länderna, men denna effekt har varit begränsad till *dragningskraften* hos Kina; *opinionen* om Kina i BRI-länderna verkar inte ha påverkats av projektet.

6.2 Implikationer

Belt and Road Initiatives världsomspännande storlek – idag innefattande 138 länder och två tredjedelar av världens befolkning – innebär att effekterna på det bredare internationella systemet är väldigt omfattande. Detta förstärks ytterligare av att antalet länder som deltar i initiativet kan antas öka ytterligare i framtiden. Studiens resultat tyder på att Kinas maktgap mellan sin starka hårda makt och förhållandevis svaga mjuka makt troligtvis kan komma att minska i framtiden och att BRI har haft en betydande effekt på detta. Tidshorizonten för detta skifte är dock svåröversägbart och beror i mångt och mycke på Kinas övriga politik bortom BRI. Som diskuterat ovan i studien har andra faktorer inverkat på Kinas mjuka makt, särskilt på den internationella opinionen om Kina som förändrats likartat i både BRI- och icke-BRI-länder. Vidare är framtida, för Kina positiva, effekter av BRI avhängiga initiativets effektivitet och eventuella positiva ekonomiska effekter. Detta är särskilt intressant i en kontext av Kinas som växande supermakt som snart

kan komma att utmana USA, som sedan Sovjetunionens fall 1991 har haft ett hegemoniskt inflytande över det internationella systemet.

Ökad mjuk makt hos Kina kan i praktiken leda till att Kina får lättare att bedriva sin politik genom såväl hårda som mjuka maktmedel. Belt and Roads framtid i sig är avhängigt hur väl projektet mottags och Kinas mjuka makt i stort, då det påverkar huruvida länder i framtiden ställer upp för initiativets olika delprojekt. I de länder där Kinas dragningskraft ökat är den tilltagande mängden turister och utbytesstudenter en potentiell källa för en mer positiv inhemsk bild av Kina. Om medborgare, eller centrala aktörer, tilltalas av Kina begränsas den statens förmåga att bedriva Kina-fientlig politik, såsom att införa sanktioner mot Kina eller försvåra för kinesiska företag såsom Huawei att etablera sig i landet. Det omvända förhållandet gäller också; i länder där få tilltalas av Kina och det finns en nedåtgående trend i dragningskraft till Kina är det för politiska ledare desto svårare att bedriva Kina-vänlig politik, såsom att undanröja handelshinder eller skriva under bilaterala avtal med Kina. Troligtvis är konsekvenserna större i demokratier än i diktaturer, där politikens förankring i folket är desto viktigare för de styrande. Även diktaturer kräver dock ett visst mått av folkligt stöd för den förda politiken. Omvärldens opinion om Kina har de mest betydelsefulla konsekvenserna för Kinas utrikespolitik, eftersom den, trots sin kortsiktiga natur, ger den tydligaste bilden av ländernas syn på Kina. Detta är något såväl Nye som McClory och Wu lyfter som en central pelare i ett lands mjuka makt (Wu 2018b, s. 2; McClory 2019, s. 28; Nye 2018, s. x-xi).

6.3 Studien och det bredare forskningsområdet

Våra resultat pekar på att Belt and Road har haft en positiv effekt på Kinas mjuka makt, men en begränsad sådan. Detta ligger linje med den knappa tidigare forskningen på området. Nytt jämfört med tidigare forskning visar denna studie att Belt and Road ökat Kinas mjuka makt särskilt i BRI-medverkande länder. Att detta kan urskiljas beror sannolikt på att synen på Belt and Road breddats i denna studie, och inte reducerats till t.ex. enbart *Overseas Direct Investments* (ODI). Uppsatsens främsta bidrag gäller dock inte resultaten i sig, utan snarare dess reviderade syn på mjuk makt. I studien introducerar vi en relationell definition av mjuk makt som dessutom är empiriskt kvantifierbar. Denna relationella natur av mjuk makt menar vi har saknats i den tidigare empiriska forskningen på området. Därmed har den tidigare forskningen även missat en av mjuk makt-fenomenets mest centrala aspekter – att mjuk makt aldrig kan existera som någon allmän resurs, utan enbart existerar i relationen mellan aktörer. Vi menar att genom att kombinera den relationella naturen av mjuk makt med lättåtkomliga empiriska indikatorer kan studiet av mjuk makt utvecklas till att i högre grad fånga fenomenet mjuk makt som det uppträder i verkligheten. Dock har denna studie saknat de resurser som krävts för en mer omfattande datainsamling.

6.3.1 Vidare forskning

Studien har nått ett antal resultat som bör studeras vidare, gällande såväl Belt and Road som mjuk makt. Framst vill vi uppmuntra till vidare forskning kring den relationella naturen av mjuk makt. Med en grund i vår studie är det särskilt intressant med mer storskaliga empiriska analyser som kan fånga och kvantifiera såväl länders attraktionskraft som stödet för dess utrikespolitik. Vidare finns det stort utrymme i forskningen för att undersöka hur, och i vilken mån, mjuk makt-resurser översätts till inflytande. Här är det av intresse att både undersöka vilka indikatorer som är mest centrala och genom vilka mekanismer dessa ger inflytande.

Processpåring är även en givande teknik i studier av fenomenet Belt and Road. I forskningen finns det ännu inget tydligt svar till genom vilka processer ett utrikespolitiskt projekt såsom Belt and Road leder till mjuk makt. Centrala frågor här är huruvida det är investeringarna, företagssamarbetet, handeln eller något lite mer diffust som folk-till-folk-anknytningar eller internationell prestige som har störst betydelse. En djupare förståelse av detta kan användas för att förstå huruvida Belt and Road har påverkat Kinas mjuka makt även över länder som inte har deltagit i processen. Detta är synnerligen betydelsefullt eftersom det kan skapa en fördjupad förståelse av hur utrikespolitiska projekt påverkar mjuk makt på ett mer allmänt plan. Vidare finns det stora möjligheter att utveckla forskningsområdet gällande fenomenet *debt trap*. Området är särskilt intressant i förhållande till Belt and Road och mjuk makt, då vi idag varken vet om eller i vilken grad farhågorna kommer att besannas och hur det i så fall skulle påverka projektets fortsatta bidrag till mjuk makt.

Avslutningsvis vill vi uppmuntra till vidare forskning om de BRI-länder som i våra resultat avviker kraftigt från de andra BRI-länderna. Detta för att söka förstå vid vilka förutsättningar Belt and Road fungerar som ett mjuk makt-stärkande verktyg och i vilka förhållanden och kontexter det inte gör det.

7 Referenser

- Abi-Habib, Maria, 2018. "How China Got Sri Lanka to Cough Up a Port" i *New York Times*. Publicerad: 2018-06-25. [Elektronisk] Tillgänglig: <https://www.nytimes.com/2018/06/25/world/asia/china-sri-lanka-port.html>. Hämtad: 2021-01-02.
- Barmark, Mimmi & Göran Djurfeldt, 2015. *Statistisk verktygslåda 0 – att förstå och förändra världen med siffror*. Lund: Studentlitteratur.
- BBC, 2017. "Kenya opens Nairobi-Mombasa Madaraka Express railway". Publicerad: 2017-05-31. [Elektronisk] Tillgänglig: <https://www.bbc.com/news/world-africa-40092600>. Hämtad: 2020-12-30.
- BCCC = The British Chamber of Commerce in China, 2019. *Education on the Belt and Road*. Rapport. Publicerad: februari 2019. [Elektronisk] Tillgänglig: <https://www.britishchamber.cn/wp-content/uploads/2019/02/Education-on-the-Belt-and-Road-Final-0219.pdf>. Hämtad: 2020-12-02.
- Bianchi, Robert R., 2019. *China and the Islamic World*. Oxford: Oxford University Press.
- Callehan, William A., 2016. "China's 'Asia Dream': The Belt Road Initiative and the new regional order" i *Asian Journal of Comparative Politics*, vol. 1, nr. 3, s. 226–243.
- Chai, Long, 2015. "2014年全国来华留学生数据统计" [Statistics on International Students in China in 2014]. Ministry of Education of the People's Republic of China. [Elektronisk] Tillgänglig: http://www.moe.gov.cn/jyb_xwfb/gzdt_gzdt/s5987/201503/t20150318_186395.html. Hämtad: 2020-12-07.
- Chatzky, Andrew & James McBride, 2020. *China's Massive Belt and Road Initiative*. Council of Foreign Relations. [Elektronisk] Tillgänglig: <https://www.cfr.org/backgrounders/chinas-massive-belt-and-road-initiative>. Hämtad: 2021-01-02.
- China Power, 2020. "Is China Both a Source and Hub for International Students?". Center for Strategic & International Studies. Tillgänglig: <https://chinapower.csis.org/china-international-students/>. Hämtad: 2020-12-07.
- CSIS = Center for Strategic & International Studies, 2016. "Joseph S. Nye: Is China's soft power strategy working?". [Elektronisk] Tillgänglig: https://www.youtube.com/watch?v=R6nkFbQ_3LY&ab_channel=CenterforStrategic%26InternationalStudies. Hämtad: 2020-12-05.
- Devlin, Kat, Laura Silver & Christine Huang, 2020. "Unfavorable Views of China Reach Historic Highs in Many Countries". Pew Research Center. Publicerad: 2020-10-06. [Elektronisk] Tillgänglig: <https://www.pewresearch.org/global/2020/10/06/unfavorable-views-of-china-reach-historic-highs-in-many-countries/>. Hämtad: 2020-12-09.

- Dubber, John & Alasdair Donaldson, 2015. "How soft power can help meet international challenges". British Council. Publicerad: 2015-09-05. [Elektronisk] Tillgänglig: <https://www.britishcouncil.org/research-policy-insight/insight-articles/how-soft-power-can-help-meet-international-challenges>. Hämtad: 2020-12-18.
- Esaiasson, Peter, Mikael Gilljam, Henrik Oscarsson, Ann Towns & Lena Wängnerud, 2017. *Metodpraktikan: Konsten att studera samhälle, individ och marknad*. 5:e uppl. Stockholm: Norstedts juridik.
- Global Firepower Index, 2020. "2020 military strength ranking". [Elektronisk] Tillgänglig: <https://www.globalfirepower.com/countries-listing.asp>. Hämtad: 2020-12-04.
- Herrero, Alicia Garcia & Jianwei Xu, 2019. "Countries' Perceptions of China's Belt and Road Initiative: A Big Data Analysis". Arbetsdokument av tankesmedjan Bruegel. [Elektronisk] Tillgänglig: <https://www.bruegel.org/wp-content/uploads/2019/02/WP-2019-01final.pdf>. Hämtad: 2020-12-05.
- History, 2019. "Silkroad". [Elektronisk] Tillgänglig: <https://www.history.com/topics/ancient-middle-east/silk-road>. Hämtad: 2020-12-01.
- Ibold, Sebastian, 2018. "Cooperation agreements and MoUs under the Belt and Road Initiative". [Elektronisk] Tillgänglig: <https://www.beltroad-initiative.com/memorandum-of-understanding-belt-and-road-initiative/#more-1881>. Hämtad: 2020-12-03.
- Kinas regering, 2015. "Full text: Action plan on the Belt and Road Initiative". [Elektronisk] Tillgänglig: http://english.www.gov.cn/archive/publications/2015/03/30/content_281475080249035.htm. Hämtad: 2020-11-30.
- Kishimoto, Marimi, 2020. "Thailand and China sign delayed deal on Belt and Road rail line" i *Nikkei Asia*. Publicerad: 2020-10-29. [Elektronisk] Tillgänglig: <https://asia.nikkei.com/Spotlight/Belt-and-Road/Thailand-and-China-sign-delayed-deal-on-Belt-and-Road-rail-line>. Hämtad: 2020-12-30.
- Lowy Institute, 2020. "Asia Power Index". [Elektronisk] Tillgänglig: <https://power.lowyinstitute.org/>. Hämtad: 2020-12-18.
- Lim, Tai Wei, 2016. "The One Belt One Road Narratives" i Tai Wei Lim, Henry Chan Hing Lee, Katherine Tseng Hui-Yi & Wen Xin Lim *China's One Belt One Road Initiative*. Singapore: Imperial College Press, s. 151–167.
- McClory, Jonathan, 2019. *The Soft Power 30: A Global Ranking of Soft Power*. Rapport från Portland Communications och USC Center on Public Diplomacy: 5. [Elektronisk] Tillgänglig: <https://softpower30.com/wp-content/uploads/2019/10/The-Soft-Power-30-Report-2019-1.pdf>. Hämtad: 2020-12-02.
- Meng, Liu, 2019. "已同中国签订共建“一带一路”合作文件的国家一览" [List of countries that have signed cooperation documents with China to jointly build the "Belt and Road"]. 国家推进“一带一路”建设工作领导小组办公室 [Office of the National Leading Group for Promoting the "Belt and Road"]. [Elektronisk] Tillgänglig:

- https://www.yidaiyilu.gov.cn/info/iList.jsp?tm_id=126&cat_id=10122&info_id=77298. Hämtad: 2020-12-07.
- MOE = Ministry of Education of the People's Republic of China, 2018. "Educational opening up to provide services for the Belt and Road". [Elektronisk] Tillgänglig: http://en.moe.gov.cn/Specials/Review/Facts_2147443481/201806/t20180626_341024.html. Hämtad: 2021-01-02.
- MOE = Ministry of Education of the People's Republic of China, 2019. "Statistical report on international students in China for 2018". [Elektronisk] Tillgänglig: http://en.moe.gov.cn/news/press_releases/201904/t20190418_378586.html. Hämtad: 2020-12-07.
- Morrison, Wayne M., 2019. *China's Economic Rise: History, Trends, Challenges, and Implications for the United States*. Rapport från Congressional Research Service. [Elektronisk] Tillgänglig: <https://fas.org/sgp/crs/row/RL33534.pdf>. Hämtad: 2020-12-11.
- NBSC = National Bureau of Statistics of China, 2014, 2015, 2016, 2017, 2018, 2019. *China Statistical Yearbook* [2014, 2015, 2016, 2017, 2018, 2019]. Peking, Kina: China Statistics Press. [Elektroniska] I kronologisk ordning tillgängliga: <http://www.stats.gov.cn/tjsj/ndsj/2014/indexeh.htm>, <http://www.stats.gov.cn/tjsj/ndsj/2015/indexeh.htm>, <http://www.stats.gov.cn/tjsj/ndsj/2016/indexeh.htm>, <http://www.stats.gov.cn/tjsj/ndsj/2017/indexeh.htm>, <http://www.stats.gov.cn/tjsj/ndsj/2018/indexeh.htm>, <http://www.stats.gov.cn/tjsj/ndsj/2019/indexeh.htm>. Hämtade: 2020-12-07.
- Nolan, Peter, 2019. "Preface" i Cai Fang & Peter Nolan (red.) *Routledge Handbook of the Belt and Road*. Abingdon, England: Routledge, s. xxi-xxiii.
- Nye, Joseph Samuel, Jr., 2004. *Soft Power: The Means to Success in World Politics*. New York: Public Affairs.
- Nye, Joseph Samuel, Jr., 2011. *The Future of Power*. New York: Public Affairs.
- Nye, Joseph Samuel, Jr., 2012. "China's Soft Power Deficit" i *Wall Street Journal*. Publicerad: 2012-08-05. [Elektronisk] Tillgänglig: <https://www.wsj.com/articles/SB10001424052702304451104577389923098678842>. Hämtad: 2020-12-18.
- Pew = Pew Research Center, 2013, 2015, 2016, 2017, 2018, 2019b. "Spring [2013, 2015, 2016, 2017, 2018, 2019] Survey Data". [Elektroniska] I kronologisk ordning tillgängliga: <https://www.pewresearch.org/global/dataset/spring-2013-survey-data/>, <https://www.pewresearch.org/global/dataset/spring-2015-survey-data/>, <https://www.pewresearch.org/global/dataset/spring-2016-survey-data/>, <https://www.pewresearch.org/global/dataset/spring-2017-survey-data/>, <https://www.pewresearch.org/global/dataset/spring-2018-survey-data/>, <https://www.pewresearch.org/global/dataset/spring-2019-survey-data/>. Hämtade: 2020-12-07.
- Pew = Pew Research Center, 2014. "Spring 2014 Global Attitudes". [Elektronisk] Tillgänglig: <https://www.pewresearch.org/global/dataset/2014-spring-global-attitudes/>. Hämtad: 2020-12-07.

- Pew = Pew Research Center, 2019a. "International Methodology". [Elektronisk] Tillgänglig: <https://www.pewresearch.org/methodology/international-survey-research/international-methodology/global-attitudes-survey/all-country/all-year>. Hämtad: 2020-12-07.
- Remyga, Oleg, 2018. "Linking the Eurasian Economic Union and China's Belt and Road" i *Reconnecting Asia*, Publicerad: 2018-11-09. [Elektronisk] Tillgänglig: <https://reconnectingasia.csis.org/analysis/entries/linking-eurasian-economic-union-and-chinas-belt-and-road/>. Hämtad: 2020-12-18.
- SCB = Statistiska Centralbyrån, 2017. "Universitet och högskolor Internationell studentmobilitet i högskolan 2016/17". Publikation i rapportserie *Universitet och högskolor Internationell [student]mobilitet i högskolan: 5*. [Elektronisk] Tillgänglig: <https://www.scb.se/publikation/31421>. Hämtad: 2020-12-07.
- SCB = Statistiska Centralbyrån, 2020. "Universitet och högskolor Internationell studentmobilitet i högskolan 2019/20". Publikation i rapportserie *Universitet och högskolor Internationell [student]mobilitet i högskolan: 8*. [Elektronisk] Tillgänglig: <https://www.scb.se/publikation/40954>. Hämtad: 2020-12-07.
- Christoph, Nedopil, 2020. "Countries of the Belt and Road Initiative". The Green Belt and Road Initiative Center. [Elektronisk] Tillgänglig: <https://green-bri.org/countries-of-the-belt-and-road-initiative-bri>. Hämtad: 2021-01-03.
- Umarov, Temur, 2019. "What's Behind Protests Against China in Kazakhstan?". Carnegie Moscow Center. [Elektronisk] Tillgänglig: <https://carnegie.ru/commentary/80229>. Hämtad: 2020-12-09.
- Voon, Jan P. & Xinpeng Xu, 2020 [2019]. "Impact on the Belt and Road Initiative on China's soft power: preliminary evidence" i *Asia-Pacific Journal of Accounting & Economics*, vol. 27, nr. 1, s. 120–131.
- Wang, Shichen, 2016. "China's People-to-People Diplomacy and Its Importance to China-EU Relations: A Historical Institutionalism Perspective" i *Journal of China and International Relations*, vol. 4, nr. 1, s. 1–19.
- Wu, Irene S., 2018a. "Measuring Soft Power with Convention and Unconventional Data". [Elektronisk] Tillgänglig: https://sites.nationalacademies.org/cs/groups/dbassesite/documents/webpage/dbasse_179613.pdf. Hämtad: 2020-12-02.
- Wu, Irene S., 2018b. "Soft Power Amidst Great Power Competition". [Elektronisk] Tillgänglig: https://www.wilsoncenter.org/sites/default/files/media/documents/publication/2018-05-soft_power_-_wu.pdf. Hämtad: 2020-12-16.
- Yağcı, Mustafa, 2018. "Rethinking Soft Power in Light of China's Belt and Road Initiative" i *Uluslararası İlişkiler*, vol. 15, nr. 57, s. 67–78.
- Zhao, Kejin, 2015. "The Motivation Behind China's Public Diplomacy" i *The Chinese Journal of International Politics*, vol. 8, nr. 2, s. 167–196.
- Zhong, Jianfeng, 2017. "2016年度我国来华留学生情况统计" [Statistics of students studying in our country in 2016]. Ministry of Education of the People's Republic of China. [Elektronisk] Tillgänglig:

http://www.moe.gov.cn/jyb_xwfb/xw_fbh/moe_2069/xwfbh_2017n/xwfb_170301/170301_sjtj/201703/t20170301_297677.html. Hämtad: 2020-12-07.

Zhou, Weifeng & Mario Esteban, 2018. "Beyond Balancing: China's approach towards the Belt and Road Initiative" i *Journal of Contemporary China*, vol. 27, nr. 112, s. 487–501.

Ziegler, Dominic, 2017. "Banyan: Sweeter than honey" i *The Economist*, nr. 9. Publicerad: september 2017.